

siden vi ere komne ind under Brysseler-Konventionen, og der ikke mere gives Ud-førselspræmier, er Beskyttelsen bleven saa meget større. Derfor have disse danske Roesukkerfabrikker en vældig Beskyttelse den Dag i Dag, og der havde været al Grund til at beskære den lidt mere, end det er sket. Jeg har imidlertid ikke stillet Ændringsforslag derom, men kun om at gøre det muligt for en Fabrik at eksistere, som ikke har og ikke i Løbet af et halvt eller helt Aar kan faa Kontrakter med Roedyrkere og skaffe dansk Roesukker, men maa købe af de bestaaende Fabrikker, som i Forvejen enten selv have Raffinaderier eller i hvert Fald søge at udnytte Beskyttelsen saa stærkt som muligt, idet de faa Afgiften sat ned. Jeg siger, at enten maa den Fabrik standse, eller ogsaa maa vi give den Tid til at skabe sig Kontrakter med Roedyrkere. Det er en Retfærdighedshandling, det skyldte vi den. Det er den ældste Fabrik.

Jeg har navnlig tænkt paa en enkelt Fabrik, Sukkerraffinaderiet i Larsbjørnsstræde. Jeg har ikke nævnt nogen bestemt — skulde der være nogen anden, skulde den selvfølgelig være ligestillet. Men naar der, som paa det nævnte Raffinaderi, er Tale om en hundreedaarig Virksomhed, kan man ikke med et Pennestrøg, for at være human overfor andre, ødelægge en saadan Virksomhed. Det er blevet sagt, at den var maaske ikke for god til det, men naar den fornylig har anvendt saadant noget som 7 à 800,000 Kr. paa ny Maskiner, synes jeg, vi ikke godt lige paa een Gang kunne standse den. Den bedste Form, hvorpaa vi kunne hjælpe den, er at give den en Lempelse i Toldafgiften paa det Sukker, den indfører til Raffinering; dog at Kvantummet begrænses saaledes, at det ikke kan genere nogen af de andre Fabrikker. Der er saa meget mere Retfærdighed deri, som der jo er noget Svind, og det skulde dog ogsaa fradrages. Hvordan vi end vende og dreje det, synes jeg derfor, vi skyldte den at gøre det.

Der kan blive sagt fra anden Side, at vi have nedsat de andre Fabrikkers Beskyttelse fra 3 til $1\frac{1}{2}$ Øre pr. Pund, og det kan regnes procentvis ud til at være 37 pCt. Men det er nu ikke saa let at løbe til. Hvad der sker her, er ikke blot en Forandring fra Skilling til Øre og fra Pund til Kilo, men tillige en Forandring, hvorved vi gaa over fra Lyshed til Polarisation som Maal, og de dække jo ikke hinanden fuldt ud. Derfor kan ingen med nogen Bestemthed sige, hvor mange Pro-

cent det bliver, det bliver altid mere eller mindre skønsmæssig. Men een Ting er givet: at paa det, der for de danske Sukkerfabrikker har været den største Produktion, det saakaldte danske Puddersukker — de solgte deraf sidste Aar ca. 60 Millioner Pund —, komme de ikke til at svare mere for Fremtiden. Men hvis vi gaa ud fra, at det, som er vedtaget af Landstinget, bliver det endelig vedtagne, komme de deraf til at svare ikke $4\frac{1}{2}$ Øre som nu, men kun 4 Øre. Til Gengæld kan man sige, at selve Tolden ogsaa er nedsat, men det er et stort Spørgsmaal, om der kan fremstilles lyst og godt Puddersukker til Konsum mellem 96 og 98, saa at det kan konkurrere med de danske Fabrikker, og kan man ikke det, skal man helt op til 10 Øre, og saa er der paa det Punkt ligefrem en forøget Beskyttelse.

Jeg skal ikke forfølge det længere, men kun sige, at naar vi have stillet de andre Virksomheder saaledes, at de kunne trives vel — jeg var betænkelig derved i Fjor, og det her foreslaaede er paa en Maade bedre for dem —, og naar vi kunne tage Finanstabet ved at begunstige Sukkerfabrikken i Nykøbing, synes jeg, vi ogsaa kunne tage Finanstabet ved at begunstige en langt ældre og lige saa berettiget Fabrik, saa meget mere som den er den eneste, der har kunnet bestaa Kampen mod den store Sammenslutning i Sukkerindustrien. Hvis den bliver ødelagt, have vi faktisk Monopol paa Sukker her i Danmark. Det vil være umuligt at skabe en eneste Konkurrent, med mindre Landmændene selv skulde kunne lave en ny Fabrik. I det Øjeblik, den vedkommende Virksomhed standses, ville de forenede Fabrikker helt være Eneherrer. Det synes jeg, vi ogsaa skulle betænke.

Nu har jeg altsaa motiveret mit Underænderingsforslag, og jeg haaber, det høje Ting vil slutte sig dertil. Hermed anbefaler jeg det paa det bedste.

Rasmus Hansen: Adskillige af de af Finansministeren stillede Ændringsforslag ere Forbedringer, og dem kan jeg stemme for. Derimod kan jeg ikke stemme for Nr. 36, men vil tilraade at stemme imod det. Det gaar, som det allerede er berørt af de ærede Medlemmer for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og Randers Landkreds (Bjerre), ud paa, at Indførselstolden paa Sukker til Raffinaderibrug forhøjes fra 5,5 — altsaa $5\frac{1}{2}$ — Øre til 5,9 Øre pr. Kilo. Det vil sige, at det er ikke alene en Forhøjelse af